

The Holy See

PAPIEŻ LEON XIV

ANIOŁ PAŃSKI

*Plac Świętego Piotra
Niedziela, 31 sierpnia 2025 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dobrej niedzieli!

Wspólne spożywanie posiłków, zwłaszcza w dni wolne od pracy i świąteczne, jest w każdej kulturze znakiem pokoju i komunii. W Ewangelii na tę niedzielę (Łk 14, 1.7-14), Jezus zostaje zaproszony na obiad przez jednego z przywódców faryzeuszy. Przyjmowanie gości poszerza przestrzeń serca, a bycie gościem wymaga pokory, aby wejść w świat innych. Kultura spotkania karmi się tymi gestami, które zbliżają ludzi.

Spotkanie się nie zawsze jest łatwe. Ewangelista zauważa, że współbiesiadnicy „śledzili” Jezusa, a generalnie był on postrzegany z pewną podejrzliwością przez najbardziej rygorystycznych interpretatorów tradycji. Mimo to, spotkanie dochodzi do skutku, ponieważ Jezus naprawdę staje się bliski, nie dystansuje się od tej sytuacji. Staje się On prawdziwym gościem, z szacunkiem i autentycznością. Rezygnuje z tych dobrych manier, które są tylko formalnością, mającą na celu uniknięcie wzajemnego angażowania się. Tak więc, w swoim własnym stylu, za pomocą przypowieści, opisuje to, co widzi, i zachęca obserwujących Go do refleksji. Zauważył bowiem, że trwa wyścig o pierwsze miejsca. Tak dzieje się również dzisiaj, nie w rodzinie, ale w sytuacjach, w których liczy się „bycie zauważonym”; wtedy bycie razem zamienia się w rywalizację.

Siostry i bracia, zasiadanie razem przy stole eucharystycznym, w dzień Pański, oznacza również dla nas oddanie głosu Jezusowi. On chętnie staje się naszym gościem i może opowiedzieć nam, jak nas postrzega. Jakże ważne jest, aby spojrzeć na siebie Jego oczami: przemyśleć, jak często

sprawdzamy życie do rywalizacji, jak potrafimy tracić równowagę, aby uzyskać uznanie, jak bezsensownie porównujemy się jedni z drugimi. Zatrzymajmy się, aby zastanowić się, pozwolić się poruszyć Słowu, które podważa priorytety zajmujące nasze serca: jest to doświadczenie wolności. Jezus wzywa nas do wolności.

W Ewangelii używa słowa „uniżenie”, aby opisać pełną formę wolności (por. Łk 14, 11). Uniżenie się, jest bowiem wolnością od siebie samego. Rodzi się ono, gdy Królestwo Boże i Jego sprawiedliwość naprawdę nas interesują i możemy pozwolić sobie na spojrzenie w dal: nie na czubki palców naszych stóp, ale daleko! Zazwyczaj ten, kto się wywyższa, wydaje się nie znajdować nic ciekawszego od siebie samego i w gruncie rzeczy jest bardzo niepewny siebie. Ale ten, kto rozumiał, że jest niezwykle cenny w oczach Boga, kto głęboko czuje, że jest synem lub córką Boga, ma większe powody do wywyższania się i ma godność, która sama z siebie jaśnieje. Staje się ona najważniejsza, zajmuje pierwsze miejsce, bez wysiłku i bez strategii, kiedy, zamiast korzystać z sytuacji, uczymy się służyć.

Najdrożsi, prosimy dzisiaj, aby Kościół był dla wszystkich szkołą pokory, czyli takim domem, w którym zawsze jest się mile widzianym, gdzie nie trzeba walczyć o miejsce, gdzie Jezus może nadal przemawiać i uczyć nas swojej pokory, swojej wolności. Maryja, do której teraz się uciekamy, jest prawdziwą Matką tego domu.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Drodzy Bracia i Siostry!

Niestety, wojna na Ukrainie nadal sieje śmierć i zniszczenie. Również w ostatnich dniach, bombardowania dotknęły kilka miast, w tym stolicę Kijów, powodując liczne ofiary. Ponownie wyrażam swoją bliskość z narodem ukraińskim i wszystkimi poszkodowanymi rodzinami. Zachęcam wszystkich, aby nie popadali w obojętność, ale okazywali swoją bliskość poprzez modlitwę i konkretne gesty miłosierdzia. Z całą mocą ponawiam mój pilny apel o natychmiastowe zawieszenie broni i poważne zaangażowanie w dialog. Nadszedł czas, aby osoby odpowiedzialne porzuciły logikę oręża i wkroczyły na drogę negocjacji i pokoju, przy wsparciu wspólnoty międzynarodowej. Głos broni musi zamilknąć, a wznieść się musi głos braterstwa i sprawiedliwości.

Nasze modlitwy za ofiary tragicznej strzelaniny podczas szkolnej Mszy w amerykańskim stanie Minnesota obejmują niezliczone dzieci zabijane i ranione każdego dnia na całym świecie. Prośmy Boga, aby powstrzymał pandemię zbrojeń, zarówno tych dużych, jak i małych, która dotyka nasz świat. Niech Matka Maryja, Królowa Pokoju, pomoże nam wypełnić proroctwo Izajasza: „Wtedy swe miecze przekują na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy” (Iz 2, 4).

Nasze serca boleją również z powodu ponad pięćdziesięciu osób, które zginęły, a około stu nadal jest uznane za zaginione w wyniku katastrofy łodzi pełnej migrantów, próbujących pokonać 1100 kilometrów do Wysp Kanaryjskich, a która wywróciła się u wybrzeży Atlantyku w Mauretanii. Ta śmiertelna tragedia powtarza się codziennie na całym świecie. Módlmy się, aby Pan nauczył nas, jako pojedyncze osoby i jako społeczeństwo, w pełni realizować Jego słowo: „Byłem przybyszem, a przyjęliście mnie” (Mt 25, 35).

Powierzmy wszystkich naszych rannych, zaginionych i zmarłych, gdziekolwiek się znajdują, pełnemu miłości objęciu naszego Zbawiciela.

Jutro, 1 września, obchodzimy Światowy Dzień Modlitwy o Ochronę Świata Stworzonego. Dziesięć lat temu Papież Franciszek, w porozumieniu z Ekumenicznym Patriarchą Bartłomiejem I, ustanowił ten Dzień dla Kościoła Katolickiego. Jest on ważniejszy i pilniejszy niż kiedykolwiek, a tegorocznym jego tematem jest „Ziarna pokoju i nadziei”. Wspólnie z wszystkimi chrześcijanami świętujemy go i przedłużamy w „Czas dla Stworzenia” do 4 października, święta św. Franciszka z Asyżu. W duchu *Pieśni Brata Słońca*, skomponowanej przez niego 800 lat temu, wielbimy Boga i odnawiamy zobowiązanie, aby nie niszczyć Jego daru, ale dbać o nasz wspólny dom.

Z serdecznym pozdrowieniem zwracam się do was wszystkich, wiernych z Rzymu i pielgrzymów z Włoch i różnych krajów. W szczególności pozdrawiam grupy parafialne z Quartu Sant'Elena, Morigerati, Venegono, Rezzato, Brescello, Boretto i Gualtieri, Val di Gresta, Valmadrera, Stiatico, Sortino i Casadio; oraz grupę rodzin z Lukki, która przybyła szlakiem *Via Francigena* (pol. „Drogą Franków”).

Pozdrawiam również Świeckie Bractwo Sióstr *Dimesse* (Córek Maryi Niepokalanej) z Padwy, młodzież z Akcji Katolickiej i AGESCI z Reggio Calabria, młodzież z Gorla Maggiore i bierzmowanych z Castel San Pietro Terme, a także Ruch *Shalom* z San Miniato wraz z Filharmonią Angiolo del Bravo, Stowarzyszenie „*Note libere*” z Taviano i grupę „*Genitori Orsenigo*”.

Życzę wszystkim dobrej niedzieli!